

[Birgith Mogensen]

indeslutning, har en risikostørrelse, der er mindre end 1 gang på 50.000 år pr. reaktor. Nævnte risikoforholdning holder endda kun stik, hvis vinden bærer mod Danmark. Selvsagt vil omtalte store uheld næsten være at betragte som utopi, når det drejer sig om Barsebäck-værket. Små interne uheld kan ingen virksomhed gardere sig imod, men de vil ikke kunne skade hverken den svenske eller den danske befolkning.

Vi må erkende, at mange epokegørende opfindelser af maskinel og anden teknologisk art tidligere har skabt panik eller andre følelsesmæssige udsving i store dele af menneskeheden. F.eks. kan jeg nævne dampmaskinens opfinder, James Watt. Han blev af lægmand nærmest opfattet som heksedoktor, og da tre af hans først fremstillede dampmaskiner sprang i luften, blev han nærmest betegnet, som var han fanden selv. Senere erfarede og mente menigmand det modsatte.

Konklusionen er, at alt nyt og revolutionerende aldrig har fået menneskehedens velsignelse i første omgang. Jeg er sikker på, at mange vil sige, at dampmaskinen og atomkraft ikke tåler sammenligning. Dertil vil jeg svare, at naturligvis er denne sammenligning o.k. og mere til. USA og Sovjetunionen har fra først i 1950'erne skabt og benyttet kernekraftenergi, og indtil dato har denne energifabrikation ikke kostet ét menneske livet. Ja, det er fakta, og kendsgerningerne må man bøje sig for.

Til trods for denne erfaring ved vi alle, at det helt store atomkraftuheld, selv om det kun er teoretisk, kan få katastrofale følger for et meget stort antal mennesker. Derfor bør vores beredskabsplaner kunne virke omgående og effektivt. Både Barsebäck-værket og mange andre kernekraftværker er til enhver tid indstillet på, at det store uheld kan ske. Uanset om man både dobbelt eller tredobbelt tager højde for menneskelige fejl, er risikoen til stede.

Netop derfor har både Sverige og Danmark i forening opbygget en beredskabsplan, som mit parti og jeg i allerhøjeste grad beundrer og respekterer. CD kan tilslutte sig den af miljøministeren fremlagte beredskabsplan, også fordi ministeren udtaler, at planen vil blive justeret og ajourført, efterhånden som nye sikkerhedsgarderinger fremkommer, nationalt og internationalt.

Som bekendt er CD tilhænger af kernekraft som energikilde, og jeg vil benytte denne lejlighed til at gentage: atomenergi er den reneste og sikreste form for energi. På længere sigt vil kernekraft også være billigst i brug.

Waldorff (VS):

Man skal holde tungen lige i munden, hvis man skal forstå den dybere mening med miljøministerens redegørelse om Barsebäck. Hvad er egentlig meningen med en redegørelse om en revision af beredskabet, som egentlig ikke er en revision, og hvor nogle af de væsentligste ting ikke er blevet undersøgt endnu? Og hvad er egentlig meningen med en redegørelse, som på den ene side konkluderer, at der intet er rokket ved de hidtidige vurderinger af Barsebäck's farlighed, og som på den anden side siger, at det skal man alligevel undersøge?

Den eneste måde, man kan få mening i redegørelsen på, er ved at kigge om bag ved, hvad der egentlig står i den. Den handler nemlig ikke grundlæggende om det problem, at vi 20 km væk har en bombe, som vil kunne smadre det danske samfund i årevis. Det drejer sig heller ikke om en vurdering af det beredskab, som man kan stille op imod denne trussel. Nej, det, det handler om, er det politiske beredskab, som skiftende regeringer og myndigheder mobiliserer imod en befolkning, som aldrig har bedt om at få placeret et atomkraftværk uden for døren, og som tværtimod på mange måder har givet udtryk for modvilje imod både atomkraft generelt og Barsebäck især. Redegørelsen handler om at opstille et politisk beredskab for at afværge kritik og for at passivisere kravene om lukning af Barsebäck, at berolige folk og få især den københavnske befolkning til at tro, at myndighederne har kontrol over situationen og kan garantere befolkningens sikkerhed i tilfælde af et havari.

Det er imidlertid langt fra tilfældet; tværtimod er den såkaldte beredskabsplan udtryk for rådvildhed, for mangel på midler til at imødegå en katastrofe, også for usikkerhed med hensyn til katastrofens omfang og for total mangel på midler til at stille noget op over for de samfundsmæssige konsekvenser af en kernenedsmeltning.

Det, som det i virkeligheden handler om, er, at socialdemokratiet og regeringen er uaf-